

פרשת תרומה פותחת בנושא מלאכת המשכן וכליו. התורה מייחדת לבנין המשכן, הכלים ובגדי הכהונה חמש פרשיות. מספר הפרשיות המיוחס להקמת המשכן מלמד אותנו על הערך העצום והמרכזי שיש בחיינו בבנית המשכן והמקדש. יחד עם זאת ולמרות החשיבות בהקמת המשכן והמקדש מובא בגמרא (שבת קי"ט, ט, ב'): **"אין מבטלים תינוקות של בית רבן אפילו לבניין בית המקדש".** **ללמדנו עד כמה ערכו של לימוד תורה גדול עד שאיננו נדחה אפילו מפני בניין המקדש.**

על מקומה של התורה במרכז המשכן ניתן ללמוד מתוך הציווי הראשון שניתן בעניין המשכן, מיד לאחר ההוראה הכללית של: **"וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשֹׁכֵנִי בְּתוֹכְכֶם"** (כה, ח) בא הציווי על הכנת הארון: **"וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים... וְאֶל הָאָרֶן תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ. הַקְדַּמְתָּ הַצִּוּוִי עַל הָאָרוֹן לַצִּוּוִי עַל שָׂר הַכֹּלִים, וְאֶפִּילוֹ לְהוֹרֹאוֹת עַל מִבְּנֵי הַמִּשְׁכָּן עֲצָמוֹ, מִלְּמַדְתָּ שֶׁתְּכַלִּית הַמִּשְׁכָּן, הִיא הַתּוֹרָה.**

נתבונן במידותיו של הארון במשכן: **וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחֲצֵי אֲרָפֹ וְאֲמָה וְחֲצֵי רֶחֶב וְאֲמָה וְחֲצֵי קָמָתוֹ.** (כה, י). על דרך המוסר למדנו שלעולם תהא הכרת האדם, שעודנו מצוי במחצית הדרך, ועליו לחתור ולהתאמץ בלא הפסק כדי להגיע לשלמות בידיעה בתורה ובעבודת ה'. דבר נוסף למד מפסוק זה הרב יורם אברג'ל, הכלים מבטאים שלושה תחומים

המזבח - כהונה, השולחן - מלכות וארון העדות - תורה. ולכן בכלים האחרים נאמר 'ועשית' - כהונה ומלכות ניתנו ליחידים, ואילו בארון נאמר 'ועשו' - כל הרוצה לבוא, יבוא ויטול את כתר התורה.. התורה אינה ליחידים ואינה ירושה. כולם יבואו ויעשו בתורה.

בדי הארון היו היחידים שהיו קבועים בטבעות ולא הוסרו גם כאשר הארון היה במקום קבוע. ספר החינוך מסביר את הטעם **המעשי** לכך: **"שהארון משכן התורה והיא התורה כל עיקרנו וכבודנו, ונתחייבנו לנהוג בארון כל כבוד וכל הדר בכל יכולתנו. על כן נצטוונו לבל נסיר בדי הארון ממנו. פן נהיה צריכים לצאת עם הארון בחיפזון ושמא חס ושלום ייפול, ואין זה כבודו...."**

הרב חיים דרוקמן מביא טעם רעיוני, בעל משמעות ערכית לדורות. אם הארון מבטא את התורה, הבדים מסמלים את נושאי התורה, את עם ישראל הנושא את התורה בכל הדורות. הבדים מסמלים את מה שאנו נדרשים לעשות עם התורה – לשאת אותה בגאון מדור לדור. כשם שהבדים צמודים לארון לעולם "לא יסורו ממנו", כך ישראל צריכים להיות צמודים לתורה לעולם "ולא תסור מִכָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם" (דברים כח, יד) **אסור להוציא את**

הבדים מהארון ולנתק את ישראל מהחיבור לתורה.

נשיאת הארון פירושה – מאמץ, נתינת הכתפיים למען השבת השכינה לציון, ומשמעותה המעשית היא: לימוד התורה וקיום מצוותיה, המביאים לגילוי קדושה בכל אורחות חיינו והארת העולם כולו באור התורה.

חז"ל בילקוט שמעוני מציינים כי למרות שאת הארון נשאו הכהנים או הלוויים מצד האמת, לא הם שנשאו את הארון, אלא להיפך – הוא שנושא אותם, ובלשון חז"ל: "ארון נושא את נושאיו". הארון היה עומד באוויר בנס, ארבעת האנשים אמנם עמדו סביבו והחזיקו בבדיו, אך הוא עמד מעצמו, ובמקרים מסוימים אף הגביה את נושאיו יחד אתו. מי שנושא את הארון – הארון נושא אותו. מי שצמוד לתורה ואחוז בה – התורה אוחזת בו ומרוממת אותו, נושאת אותו כלפי מעלה. כך נאמר במשלי ג', י"ח: ביחס להחזקת התורה: "עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר.. התורה היא "עץ חיים" למי שמחזיק בה, ומי שתומך בה נמצא מאושר. **התורה נושאת את נושאה.**

בימינו ובדורנו יש צורך מיוחד לשאת את הארון – את התורה – בכל העוצמה, להרבות בתורה ומצוות, להרבות באמונה ובקידוש שם שמים. דרך נשיאת התורה וההיצמדות הבלתי מתפשרת אליה, נזכה להיות שותפים בחיזוק החוסן האמוני של תלמידנו ולהבטיח כי הנלמד יהיה בבחינת: "גם פי יזקין לא יסור ממנה".

בנימה אישית מתוך שיחות רבות בימים לא פשוטים אלו. מבקשת לשלוח חיזוק לכל מנהיגי החינוך, המנהלים והמנהלות ולכל הצותים העמלים ולא שומטים את בדי הארון אף לא לרגע למרות הקשיים. נמשיך לחזק את הפינות הצריכות חיזוק ולשאת. בימים אלו אנו שומעים כי יש קושי ואתגר ב'החזרת הצאן מהשדה'.. רבים מהתלמידים נחלשים בסדר ובשיגרה בגלל המצב הנוכחי. מבקשת כי נעשה מאמץ ממוקד להיות בקשר עם כל תלמיד ותלמידה. נסייע, נדחף ונוביל אותם חזרה לתוך למידה בבתי הספר ולקשר עם הכיתה והלימוד. כל צוותי החמ"ד משתדלים למען כל אחד ואחד עד אחרון התלמידים! בהצלחה ובהערכה גדולה.

שבת שלום ומבורך
שושנה נגר